

ת"פ 21919/12/12 - מדינת ישראל נגד ודאט מזרחי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

20 יולי 2015

ת"פ 21919-12-12 מדינת ישראל נ'

מזרחי

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ודאט מזרחי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איציק אמיר

ב"כ הנאשם עו"ד טלי גוטליב

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בהסדר הטיעון המקורי הגבילה עצמה המאשימה למתחם ענישה, כמפורט בדבריה, והסנגור היה חופשי בטיעונו. הנאשם נשלח לשירות המבחן. בפתח הדיון היום, בהמלצתי, בהתחשב בשינוי שעבר על הנאשם, הגיעו הצדדים להסכמה, והמאשימה ראויה לשבח על עמדתה, במסגרתה שקלה גם אינטרסים ציבוריים שבשיקום.

הצדדים הציגו עמדה עונשית מוסכמת, נתון הפותר אותי מלהידרש למתחמי ענישה.

יצוין, כי בעניינו של הנאשם התקבלו תסקירי שירות מבחן רבים ביותר, תחילתם בחודש אפריל 2014, כשכל התסקירים הראשונים הציגו תמונה בעייתית ומורכבת, כמפורט בהם. עם זאת, בשלב מסוים הצהיר הנאשם בפניי, כי יש לו נכונות להשתלב ברצינות ובאופן מעמיק בהליך טיפולי, וניתן להתרשם, בעיקר מן האמור בתסקיר האחרון, כי אכן נכונות זו היא ממשית, וכי נפתח פתח להליך שיקומי משמעותי של הנאשם, שנסיבות חייו מורכבות. בנסיבות אלה, ולאור ההמלצה, הגיעו הצדדים להסכמה העונשית האמורה.

לעניין נסיבות המעשים וחומרתם, מדובר בעישון סמים מסוג חשיש ע"י הנאשם בשעת ערב מאוחרת, בשטח ב"ס. לא בכדי קבע המחוקק עבירה נפרדת, חמורה יותר, כלפי מי שמבצע מעשים של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית בתוך כותלי מוסד חינוכי, מבלי שאבחן בשעות הפעילות השונות, וזאת בשל פוטנציאל ההשלכות והנזקים הצפויים ממעשה כזה, בכל שעה משעות היום.

מבלי למעט מן האמור, אני מקבלת את טענת הסנגורית, שיש מידה פחותה שלחומרה, מקום שהעישון מתבצע בשעות הערב, ולא מצוין בכתב האישום כי נכחו קטינים במקום, הגם שמקובלות עליי כל טענות ב"כ המאשימה לעניין הסכנות וההשלכות של עישון כזה, גם בשעת ערב.

בבואי לאמץ את הסכמת הצדדים, אני לוקחת בחשבון את הנתונים הבאים:

ראשית, הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי והביע חרטה.

שנית, לנאשם עבר פלילי ישן ולא רלוונטי, שבגיני ריצה בעברו מאסרים.

שלישית, המעשים בוצעו לפני למעלה משלוש שנים, שבמהלכן לא נפתחו תיקים. נתון זה מתיישב גם עם רצונו ושאפתו של הנאשם להירתם להליך טיפולי-שיקומי. דומה שאין צורך לחזור ולציין כי לחברה מתוקנת יש אינטרס לשקם את אזרחיה, ככל שהם נרתמים לכך.

רביעית, אני לקוחת בחשבון את הנסיבות האישיות המורכבות, כפי שפורטו בתסקיר.

חמישית, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות הרפואיות אורתופדיות, שהביאו לכך שהנאשם אינו כשיר לעבודות שירות.

לצד כל אלה, יש משמעות להליך הטיפולי אליו התייחסתי לעיל.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג עוון.
 2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 8,500 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות סמים מסוג עוון. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 15 ימים.
 3. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. מובהר לנאשם, כי אם לא ימלא אחרי תנאי הצו, מוסמך בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו.
 4. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 140 שעות.
- הצו יבוצע בחברה לתרבות, פנאי וספורט בבת ים, בעבודות משרד בספריה העירונית, וישראל תוך שנה. הובהרה לנאשם סמכות בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו, אם לא יקיים אחר תנאי הצו.
- זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.
- המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ד' אב תשע"ה, 20/07/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת